

முல்லைப்பாட்டில் அகம் புறம் சார்ந்த உளவியல்

ஜோ. கனகவள்ளி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு-638012, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Internal and external psychology in Mullai Songs

J. Kanakavalli a, *

^a Department of Tamil, Vellalar College for Women (Autonomus), Erode-638012, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
tamilkavalli@gmail.com

Received: 07-03-2021
Revised: 27-08-2021
Accepted: 13-09-2021
Published: 30-10-2021

ABSTRACT

The ancient Tamils divided their lives into two types as inner and outer and lived by praising them both as the values of life. One can find a way of life in Tamil literature which is not found in any other language literature. It is possible to learn about the existence of the heroine until the return of the hero who went to war and other internal events such as thinking about the hero and suffering. Mullai Songs are thought provoking and it shows all the soldiers, elephants and horses who gave up their lives for the sake of the king's victory in Pasara.

Keywords: Mullai Songs, Sangam literature, Agam, Puram

முன்னுரை

கார்பருவம் வருகையைக் குறித்துத் தொடங்கும் முல்லைப்பாட்டானது “பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன்மாலை” என்கிறது. தலைவன் போருக்குச்செல்லும் முன் விருச்சி கேட்பது என்பதை தமிழர் நம்பிக்கையாகக் கொண்டிருந்தனர். அதேபோல் கார்பருவம் வந்த பின்னும் போருக்குச் சென்ற தலைவன் வாராமல் இருப்பதைக்கண்ட தலைவி பெரிதும் ஆற்றாது இருத்தலைக்கண்டு முதுப்பெண்டிர், தலைவன் விரைவில் வந்துவிடுவானா என்பதை அறிவதற்கும் தலைவியின் துயரைப் போக்கி ஆற்றியிருப்பதற்குமான உளம்சார்ந்த நம்பிக்கைகளை முல்லைப் பாட்டின் துவக்கத்திலேயே காண முடிகிறது. காரணம் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் சோர்வை நீக்கி தலைவியை இயல்பு வாழ்க்கை வாழ்வதற்கான ஒரு உந்துதல் ஏற்படுத்தும் செயல்பாடே ஆகும். நற்சொல் கேட்ட தலைவியும் தன் நெஞ்சத்தை ஆற்றுப்படுத்திக் கொண்டு தலைவனுக்காக தன்னை அழகுபடுத்திக் கொண்டும், உணவு உண்பதை மறுத்த தலைவியின் மனதை இயல்பு நிலைக்கு கொண்டு வருவதைக் காணலாம்.

“அருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி

யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு

நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை

யரும்பவி ழலரி தூஉய்க் கைதொழுது

பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப”

என்ற வரிகளில் முதுபெண்டிர் நற்சொல் கேட்டு நிற்பதை நுட்பமாக எடுத்துரைக்கிறது (Mohan, 2004).

“சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றி
 னுறுதுய ரலமர னோக்கு யாய்மக
 ணடுங்குசு லசைத்த கையள் கைய
 கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர
 வின்னே வருகுவர் தாய ரென்போ
 ணன்னர் நன்மொழி கேட்டனம்”

என்று ஆயர்குலபெண் கூறிய நற்சொல்லை கேட்டுவந்த முதியவள் கூறிய ஆறுதலையும், அதனால் தான்சிந்திய கண்ணீர்த்துளிகளை நிறுத்திவிட்டு தலைவன் வருகையைப் பற்றியும் அவன் பெற்றுவரும் வெற்றியையும் திரைபொருளையும் நினைத்து மகிழ்கிறாள். கற்பு வாழ்க்கையில் ஒரு பெண் தன் பிரிவுத் துயரையும் இல்லறச் சிறப்பையும் எவ்வாறு நேர்கொள்கிறாள் என்பதைக் காட்டுகிறது (Mohan, 2004).

தலைவியின் மென்மை உள்ளம்

தலைவி தன் துயரை வெளிப்படுத்தும் நிலையில் அவளின் அன்பின் திறம் எத்தகையது என்பதை முல்லைப்பாட்டில் காணமுடிகிறது.

“முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
 வருத் றலைவர் வாய்வது நீநின்
 பருவர லெவ்வம் களைமா யோயெனக்
 காட்டவுங் காட்டவுங் காணாள்க லுழ்சிறந்து
 பூப்போ லுண்கண் புலம்புமுத் துறைப்ப”

போருக்குச்சென்ற தலைவன் தன்னை நினைக்கமாட்டான் என்பதை அறிந்திருந்தும் தலைவி அவன் நினைவாக இருக்கிறாள். அவன் நினைவால் தன் மையுண்ட கண் முத்துபோன்ற நீரை வார்க்கிறது. இதனால் பெண்மனம் மென்மையிலும் மென்மையானதாக உணரமுடிகிறது. இது தலைவிக்கு மட்டுமே உரிய பான்மையாக திறம்படச் சுட்டுகிறது. “காலை வருவாராயின் மாலை காண்குவம் தோழி” என்ற நம்பிக்கையின் மேல் தலைவியின் உயிர் தரித்து நின்றது. அத்தகைய மாலைப்பொழுதுதான் “கொலைக்களத்து ஏதிலார் போல” வந்து எய்தியது. ஆயினும் தன் ஆருயிர் தலைவன் இன்னும் வரவில்லை என்ற தவிப்பில் உழன்று துடிக்கும் தன் நெஞ்சத்திற்கு மேலும் இன்னலாட்டுகின்றது (Mohan, 2004).

விறலியர்கள்

போரில் பெண்கள் கலந்துகொள்வதில்லை. ஆனால் போர் வீரர்களுக்கு உதவியாக பணிகளைச் செய்து அவர்களின் சேவையைப் பாசறைக்கு ஆற்றினார். அவ்வாறு சேவைபுரிந்த பெண்கள் தான் உடுத்தியிருக்கும் ஆடைகளில் ஒளிரும் வாளைமறைத்து வைத்திருந்தனர் என்று முல்லைப்பாட்டு குறிப்பிடுகின்றது.

“குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தலஞ் சிறுபுறத்
 திரவுபகற் செய்யுந் திண்பிடி யொள்வாள்
 விரவுவரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்

நெய்யுமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக்
கையமை விளக்க நந்துதொறு மாட்ட”

பெண்கள் பாசறையில் இ உணவு தயாரித்தல் இ ஒளி கொடுப்பதற்காக நந்தா விளக்குகளை அனையாமல் ஏந்தி நிறைவு எனப் பல பணிகளைப் புரிந்து வந்தனர் என்பதை உணர்த்துகிறது. போர் வீரர்களுக்கு நிகரான தின்னிய உள்ளம் படைத்த பெண்களாக காட்டப்பட்டுள்ளனர். இரவில் ஒளியைத் தரும் விளக்குகளை பாசறைகளில் தன் கையில் ஏந்தி நின்றும் இ ஆண்களுக்கு இணையாகக் காவல்புரிந்தும் வந்தனர் எனலாம் (Mohan, 2004).

தலைவியின் மன உறுதி

இனிதே உறங்கும் அரசனின் வருகையை எதிர்பார்த்தவளாய் தலைவி தலைவனைப் நினைந்து ஆற்றியிருப்பதனால் மட்டுமே அரசியல் நிகழ்கின்றது என்று நப்பூதனார் பாடுகின்றார். தலைவியின் பிரிவுத் துயரை தலைவனுக்கு உணர்த்தாமல் தன் நெஞ்சத்தைத் தனிமையில் இருந்து பொருத்துக்கொள்ளுதலையும் கழமுகின்ற வளையல்களை திருத்திகொண்டு தன்னைத்தானே மனஉறுதி பெற்றுக் கொள்வதையும் விளக்குகிறது. மீண்டும் தலைவனை நினைத்து மயங்கி தரையில் வீழ்தலும் பின்னர் உயிர்ப்புக்கொண்டு எழுதலுமாக தலைவி அடையும் துன்பத்தை இன்னதென்று கூறமுடியாததாக விவரிக்கின்றார் நப்பூதனார்.

“இன்றுயில் வதியுநற் காணா டுயருழந்து
நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு
மையல் கொண்டு மொய்யென வுயிர்த்து
மேவுறு மஞ்சையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து
பாவை விளக்கிற் பருஉச்சுட ரழல
விடஞ்சிறந் துயரிய வெருநிலை மாடத்து
முடங்கிறைச் சொரிதரு மாத்திர ளருவி
யின்ப லிமிழிசை யோர்ப்பனள் கிடந்தோ
ளஞ்செவி நிறைய வாலின.”

தொல்காப்பியரும் தனது இலக்கண நூலில் களவொழுக்க காலத்தில் நிகழும் பத்துவிதமான அவத்தைகளைக் கூறுகின்றார். இதனை கற்பொழுக்க காலத்தில் தலைவனை பிரிந்த தலைவியும் உணர்கிறாள் என்பதையே முல்லைப்பாட்டில் அறியலாம். தலைவன் தலைவி ஒருவர் மீது ஒருவர்கொண்ட அன்பின் காரணமாக தன் பிரிவுகாலத்தில் தலைவி தலைவனை இடைவிடாது சிந்தித்துக் கொண்டே இருப்பதனால் தன்னை மறந்து மயக்க நிலைக்குச் செல்லுகிறாள். தெளிவான சிந்தனையின்றி தனக்குரிய கடமைகளையும் ஆற்றாது விலகி நின்றலையும் மயக்கம் என்பர் (Mohan, 2004).

முல்லைப்பாட்டில் தன்னிலை மறந்த தலைவி உயர்ந்த மாடத்தினுள் முடங்கிருத்தலையும், அருவிபோல் கொட்டுகின்ற மழைநீரின் ஓசையை மட்டும் கேட்டவளாய் கிடத்தலையும் காணமுடிகிறது. இதன் காரணமாக தொல்காப்பியரின் அவத்தைகளுள் ஒன்றான ‘மெலிதல்’ என்னும் உணர்வு வெளிபாட்டால் தலைவி அவளின் உடல் மெலிந்து ஆடைஅணிகலன்கள் நெகிழ்வதை முல்லைப்பாட்டிலும் காணலாம். போருக்குச் சென்ற தலைவனை நினைந்து நினைந்து உணவு உண்ணாது தன் உடல் சோர்ந்து வளையல்கள் கழல்வதையும் மயில்போல் மயங்கி வீழ்வதையும் அறிய முடிகிறது.

தலைவனின் வேட்கை

வினைமுடித்து வரும் தலைவனும் போர்முடிந்து வெற்றியைச் சூடியப்பின் தலைவியின் நினைவு வந்தவனாய் உள்ளம் போர்க்களத்திலிருந்து இல்லத்திற்குச் சென்றுவிடுகிறது. காயா, அஞ்சனம் மலர், கோடல், குவிமுகை உள்ளங்கையைப் போன்று அவிழ, தோடார் தோன்றி மலர்கள் குருதி போன்று பூக்க கண்ட தலைவனுக்கு கார்காலம் வந்ததற்கான குறிப்பை உணர்த்துகின்றன. தலைவியிடம் கூறிய 'விரைவில் வந்துவிடுவேன்' என்ற சொல்லையும் நினைவுப்படுத்துகின்றது. தலைவன் தலைவியின் மன ஒற்றுமையை இதனால் அறியமுடிகிறது. தலைவியைச் சந்திப்பதற்கு அவன் உள்ளம் விரைகிறது.

“துணைபரி துரக்குஞ் செலவினர்

வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே”

அதாவது தன் குதிரையை விரட்டும் பயணத்தை உடையவன் அரசன் என்று முல்லைப்பாட்டு சுட்டுகிறது (Mohan, 2004).

பாசறையில் தலைவனின் மனநிலை

பாசறையில் தலைவன் தன்னிலை மட்டும் சீர்தூக்கி பாராமல் தன்னோடு போருக்கு துணையாக வந்த வீரர்களையும் சிற்றரசர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் நினைந்து பார்க்கும் மனிதாபிமானம் உடைய அரசனாக முல்லைப்பாட்டில் வஞ்சித்திணை செய்திகளோடு காணமுடிகிறது.

“மண்டமர் நசையொடு கண்பெடை பெறாஅ

தெடுத்தெறி யெஃகம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்து

பிடிக்கண மறந்த வேழம் வேழத்துப்

பாம்புபதைப் பன்ன பருஉக்கை துமியத்

தேம்பாய் கண்ணி நல்வலந் திருத்தி

சோறுவாய்த் தொழிந்தோ ருள்ளியும் தோறுமிபு

வைந்நுனைப் பகழி மூழ்கலிற் செவிசாய்த்

துண்ணா துயங்கு மாசிந் தித்து”

அரசன் வீரமிக்கவன் என்றாலும், தன் வெற்றி வீரர்களால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்பதை நினைந்து பார்க்கும் உள்ளம் உடையவனாகவே காணலாம். தலைவன் என்பவன் வீரம் நிரம்பியவனாகவும் போர்த்திறம் மிக்கவனாகவும் நாட்டுமக்களைக் காப்பவனாகவும் மட்டும் இல்லாமல் நாட்டுக்காக உயிர்துறந்தவர்களை நினைந்து வருந்தும் இளகிய மனமுடையவனாகவும் முல்லைப்பாட்டில் காணலாம் (Mohan, 2004).

முடிவுரை

தலைவியின் பிரிவுத்துயர் சார்ந்த தகவல்கள், அவளின் உடல்நிலை இரங்கத்தக்கதாக இருப்பினும் தன் துயரை தலைவனுக்கு உணர்த்த முற்படாமல் ஆற்றியிருத்தல், கற்பு வாழ்வில் உண்டாகும் அவத்தைகள், அரசன் போர் முடித்து தலைவியை சந்திப்பதற்கு விரைந்து தன் தேரை செலுத்தும் மனநிலை, போரில் தன் நாட்டிற்காக உயிர் துறந்த வீரர்களை நினைந்துப் பார்த்தல், குதிரைகள், யானைகள் போரில் இறத்தல் போன்ற தரவுகளை உளவியல் பார்வையில் இவ்வாய்வு ஆராய்ந்துள்ளது.

References

Mohan, R., (2004) Mulaipattu, New Century Book House, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License